

Говорив піп на казанні:
«Був-то собі, — каже, — гай,
За тим гаєм — іще гаї,
А за ними — іще гай!

Там-то, — каже, — святий Юрій
Показав своє добро,
Як пришилив змію люту
Та списою під ребро.

То змія вже і почула,
Що тут її буде смерть:
Лягла тільки, протягнулась
Та все собі пердь та пердь!»

А староста: «Ов, панотче!»
Аж узявся за чоло.
Мабуть, йому таке слово
Не до думки підійшло.

А піп йому: «Не «ов», дурню!
Бо що правда — то не див!
А ти, старий, аж би вс...ся,
Щоб тебе так пришилив!»

14 ІЮНЯ